॥ ४४ ॥ अथवमानः ॥ इतिश्रीरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वा० सुं० सप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तवस्नेहान्मयि सौहृ
द्यात्सुहृद्भावात् मामनुमान्य संमान्य ससंभ्रमोगंतुं सत्वरोहं उत्तरं कार्यं प्रति पुनःपुनरुक्तः ॥ १ ॥ यथा मां प्राप्नुयात्तथा यतस्वेतिशेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ एकदिनवासफ

एतत्तवार्य्यान्नृपसंयतामासीतावचःप्राहविषादपूर्वं ॥ एतच्चबुध्यागदितोयथात्वंश्रद्धत्स्वसीतांकुशलांसमग्रां ॥ ४४ इत्यार्षेश्रीमद्रामा
यणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येसुंदरकांडेसप्तषष्टितमःसर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथाहमुत्तरेदेव्यापुनरुक्तःस
संभ्रमं ॥ तवस्नेहान्नरव्याघ्रसौहार्दादनुमान्यच ॥ १ ॥ एवंबहुविधंवाच्योरामोदाशरथिस्त्वया ॥ यथामांप्राप्नुयाच्छीघ्रंहत्वारावणमा
हवे ॥ २ ॥ यदिवामन्यसेवीरवसैकाहमरिंदम ॥ कस्मिंश्चित्संवृतेदेशेविश्रांतःश्वोगमिष्यसि ॥ ३ ॥ ममचाप्यल्पभाग्यायाःसान्नि
ध्यात्तववानर ॥ अस्यशोकविपाकस्यमुहूर्तंस्याद्विमोक्षणं ॥ ४ ॥ गतेहित्वयिविक्रांतपुनरागमनायवै ॥ प्राणानामपिसंदेहोममस्या
न्नात्रसंशयः ॥ ५ ॥ तवादर्शनजंचापिभयंमांपरितापयेत ॥ दुःखाद्दुःखपराभूतांदुर्गतांदुःखभागिनीं ॥ ६ ॥ अयंचवीरसंदेहस्तिष्ठती
वममाग्रतः ॥ सुमहांस्त्वत्सहायेनहर्यृक्षेषु असंशयः ॥ ७ ॥ कथंनुखलुदुष्पारंतरिष्यंतिमहोदधिं ॥ तानिहर्यृक्षसैन्यानितौवानरवरात्म
जौ ॥ ८ ॥ त्रयाणामेवभूतानांसागरस्येहलंघने ॥ शक्तिःस्याद्वैनतेयस्यवायोर्वातवचानघ ॥ ९ ॥ तदस्मिन्कार्यनिर्योगेवीरैवंदुरति
क्रमे ॥ किंपश्यसिसमाधानंब्रूहिवाक्यविदांवर ॥ १० ॥

लमाह ॥ ममचेति ॥ तव सान्निध्यादल्पभाग्यायाः ममास्य महतः शोकविपाकस्य शोकरूप
स्य पापफलस्य मुहूर्तं मोक्षणं स्यादित्यन्वयः ॥ ४ ॥ पुनरागमनाय प्रतीक्षमाणायाममम प्राणानामपि संदेहःस्यादिति योजना ॥ ५ ॥ ६ ॥ उत्तरकार्यविषयामुक्तिमाह॥
अयंचेति ॥ असंशयः बाधकसंशयरहितः ॥ ७ ॥ संदेहमेवाह कथंन्विति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥